

Októberben bemutatta saját, óvodásoknak és kisiskolásoknak szóló darabját, *Hahó, hajó!*

címmel. Az egyedi dramaturgiájú, egyszerűen elkészíthető bábokkal előadott előadás egyfajta beavató színház is a kicsiknek. Közben egy másik darab, a *Torzonborz 2*

sikeréhez is hozzájárult, méghozzá két szereppel. A két premierről, saját munkájáról, illetve a kecskeméti bábszínházi találkozó szép szakmai sikeréről is beszélgettünk Vadon Judittal

(képünkön a *Hahó, hajó!* előadása közben)

,
a Bóbita Bábszínház bábszínészeivel.

- Az elmúlt hónapban rendezőként is bemutatkoztál a Bóbita Bábszínházban a *Hahó, hajó!* című darabbal, amelyet ráadásul te is írtál. Minek köszönhető ez a lehetőség?

- Úgy kezdődött az egész, hogy a Bóbita Bábszínház beiskolázott: a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem Magyar Művészeti Karának Bábművész (mesteri) szakára jártam. Az egyik végzős feladatunk az volt, hogy csináljunk egy kb. 45 perces, egyéni bábelőadást. Csak annyi megkötés volt, hogy mindent - a bábokat, dramaturgiát, rendezést - mi csináljunk, azon kívül azonban teljesen szabad kezet kaptunk. Gondolkodtam, és arra jutottam, hogy egyrészt egy bibliai történetet szeretnék feldolgozni, mert az közel áll a szívemhez és a hitvallásomhoz, másrészt pedig, mivel vonzódok a vízhez, valami vizes témájú darab lesz. Úgy gondoltam, hogy ezt a kettőt fogom összehozni, és így lett a Noé bárkája a fő téma. Ez a történet arról szól, hogy mi a bűnnek a következménye. Azt kellett kitalálnom, hogyan lehetne lefordítani ezt a gyerekek nyelvére. Azt nyilván nem mutathatom meg, hogy az egyik ember megöli vagy meglopja a másikat, illetve egyéb bűnöket követnek el egymás ellen. Arra jutottam, hogy az állatok szintjére viszem le a történetet, hiszen a gyerekeknek úgyis az jut először eszébe a történetről, hogy az állatok hogyan kerültek be a bárkába. Így erre a szintre helyeztem át az egész történet síkját. **Papp Melindával** dolgoztunk együtt a dramaturgián. Tudtam, hogy nagyon kevés, de klasszikus bibliai szöveget szeretnék használni, hogy adott esetben tájelőadásként lehessen vinni, én egyáltalán nem is akartam beszélni. Így az elejére és a végére került egy rövid bibliai szöveg, előre felmondva. Egyébként pedig csak állatok szerepelnek benne, én meg sem szólok az egész előadás alatt. Az előadáshoz olyan technikát szerettem volna választani, ami kicsit beavató színház-jellegűvé teszi. Ezért választottam a ruhadarabokat, mint bábokat, hogy ha a gyerek otthon meglátja a zokniját, akkor az előadás alapján tudjon belőle békát, hernyót, vagy éppen madarat csinálni. Csupán egy-két dolog lett úgy kialakítva, hogy bábos szempontból használhatóbb legyen, szebben nézzenek ki az állatok, de egyébként szinte minden elkészíthető otthon, egy gyerekszekrény tartalmából.

- Milyen ruhadarabok szerepelnek a darabban?

- Van benne zokni, kesztyű, nadrág, kapucnis pulcsi, nyakkendő, sál, baseball sapka, babasapka, cipő – igyekeztem mindenféle ruhadarabot beválogatni. A szívárvány hét színét választottuk alapkonceptióként, így lett hét jelenetünk. Minden jelenetben két állat harca képezi le az emberi bűnöket. Ezek kis mikrotörténetek, amit a gyerekek nagyon élveznek, mert az állat és a történet is akkor és ott alakul ki előttük. Megmutatom nekik, hogy ez egy zokni, de ha felhúrom a kezemre, máris hernyó lesz belőle. Nagyon szeretik, hogy kitalálhatják, mi lesz az adott ruhadarabból. Az előadás után oda szoktak jönni hozzám kipróbálni a ruhákat és az állatokat.

- Még egy motívum hangsúlyos benne, mégpedig a zene.

- Az egész előadás zenés, amit muzikális kollégáimmal és barátaimmal együtt játszottunk és

vettünk fel. Dob, klarinét, fuvola, hegedű, cselló, trombita, zongora – nagyon sokféle hangszer van benne. Igyekeztünk minden állatnak megtalálni a megfelelő hangot, az elefánthoz például a trombita passzol, míg az egérhez a hegedű, az oroszlánhoz a cselló. A darabhoz kiválasztottam egy dalt, amit nagyon szeretek, az egyes történetek dallamát pedig ennek egy-egy variációja adja.

- Hogyan fogadták a gyerekek a darabot?

- Csillogó gyerekszemek köszönték meg az élményt! Kicsit furcsa volt nekik, hogy nincs benne szöveg, illetve ami van benne, azt sem én mondom. Kérdezték is tőlem, hogy te nem fogsz beszélni? Nem mondtam, hogy nem, csak nonverbálisan próbáltam ezt kommunikálni. Hiszen nem én vagyok hangsúlyos benne, hanem az állatok és a zene.

- Tervezel tájelőadást a *Hahó, hajó!*-ból?

- Igen, szeretném óvodákba vinni és kisiskolásoknak előadni, hiszen mást mond a piciknek és a nagyoknak. És nagyon egyszerűen szállítható. A díszlete két, elemekből összerakható szekrény, valamint a ruhadarabok, amik egy bőröndben elférnek. Csak a vállamra kapom és viszem.

- Október folyamán egy másik premierben, a *Torzonborz 2*-ben is részed volt, itt ráadásul plusz szerepeid is voltak. Ezt hogyan élted meg?

- Eredetileg a nagymama és a krokodilkutya szerepét kaptam, **Matta Lóránt** kollégám kulcscsonttörése miatt ez egy kicsit azonban átalakult, az ő szerepe, Háy asszonyág karaktere is az enyém lett, viszont a krokodilkutyát Eklics Dániel, a díszítőből bábosává avanszálódott kollégám játszhatta el. Nagyon nagy kihívás volt, mert nem éreztem azt, hogy nekem készült a báb. A hangok terén is újat kellett alkotnom, hiszen a nagymamának már kitaláltam egy jó karakterhangot, azonban egy másik, szintén nagyon markáns, és teljesen különböző orgánumot kellett találnom. Sokat gondolkodtam, rágódtam rajta, hogy vajon mély, magas, rekedt vagy milyen hang legyen, hogyan csinálná a Lóri – de aztán

Schneider Jankó

, a rendező azt mondta, ne görcsöljek, csak csináljam úgy, ahogy gondolom, és megszületett Háy asszonyág. Elég harsányra sikerült, de én nagyon élveztem, rengeteget nevtünk. Külön

meg kellett tanulni, hogy ha ilyen torz hangon beszélek, akkor sokkal jobban kell artikulálni, hangsúlyozni, hogy érthetővé váljon, és ne mosódjon össze a szövegem. A fiúknak az első részben eléggé aktívnak kellett lenniük, hiszen egyszerre két bábbal is dolgoztak. Most én is megtapasztalhattam, milyen az, amikor két báb van a kezemen, akik teljesen függetlenek képből és hangban, miközben hátul kellékezés zajlik sőt, még zenélünk is a színpadon. Azt gondolom, hogy nagyon készségfejlesztő. Talán egy dobosnak lehet hasonló függetlenítési képessége, mint egy bábosnak. Köszönjük Jankónak a lehetőséget! Nyilván sajnálom, hogy Lóri balesetet szenvedett, de örülök, hogy kipróbálhattam magamat egy újabb karakterszerepben. Mikor az emberek rám néznek, azt mondják, hogy szőke, aranyos lány, aki szépen énekel – egy naiva. Annyira jó, amikor ez ellen mehetek, mert nem gondolom, hogy csakis a naiva szerepekre lennék elhivatott.

- Úgy hallottam, a szakma is nagyon jól fogadta ezt a darabot!

- Az október 10-ei hét során Kecskeméten jártunk a Magyarországi Bábszínházak XIII. Találkozóján. Érdekes volt a szituáció, mert előttünk a debreceni Vojtina Bábszínház Schneider Jankó rendezésében előadta a *Tessék engem megmenteni* című kesztyűs, paravános bábjátékot, utána pedig következünk mi, Schneider Jankó rendezésében a *Torzonborz 2: Torzonborz visszatér*

-rel, egy kesztyűs, paravános bábjátékkal. De mégsem volt egyforma a két előadás! A Torzonborzot különlegessé teszik azok a humoros részek, melyek bekukkantást engednek a kulisszák mögé. Jankó meg is kapta az UNIMA és Bábművész Szövetség alkotói díját, a Torzonborz 2-ben szereplő társulati tagoknak pedig azt mondták, hogy a csapat nagyon jól dolgozik és zenél együtt, jó a humorunk és sokszínűek vagyunk. Olyan visszajelzést is kaptunk, hogy a saját koncepcióval rendelkező rendező nagyon jól együtt tudott dolgozni velünk, de látszott, hogy engedte, a mi ötleteink érvényesüljenek az előadásban. És ez tényleg így is volt. Az egész próbaidőszak nagyon vicces és harmonikus volt, ami az előadáson is meglátszik, ezt tükrözi. Tényleg öröm és büszkeség, hogy a szakma is elismeri és nem csak a gyerekkacajok mutatják a sikert. Ami persze ugyanolyan fontos, vagy még fontosabb, hiszen nekik készülnek az előadások. Nekem a bábszínházban az az egyik nagy varázslat, hogy a gyermekek és a felnőttek teljesen más dolgon nevetnek, de a lényeg, hogy mindenki nevet.

- Említetted, hogy a Bóbita beiskolázott Marosvásárhelyen, amit azóta be is fejeztél, lévén a *Hahó, hajó!* a vizsgaelőadásod volt. Mit jelent ez az iskola, milyen végzettséget szereztél?

- Ez egy felsőfokú egyetemi végzettség, mesterszintű bábszínész diplomát jelent. Új kihívásokat is tartogatott, mert elkezdtem tanítani a Művészeti Gimnáziumban, mint szakirányú felsőfokú

Bábszínház a gyerekszekrényből

Írta: Major Zoltán

2016. november 03. csütörtök, 18:28

---

végzettséggel rendelkező művész, drámajátékot oktathatok.

- Gondolom, ezek után a Bóbitában is több időt tudsz majd tölteni.

- Az előző két évben kimaradtam pár előadásból, illetve váltásban, dupla szereposztással játszottunk emiatt darabokat. Most végre többet leszek a Színházban! Várom az újabb darabokat, szerepeket, kihívásokat.